

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. No. 31.
Sâmbătă 19 Octombrie 1935.
Apare săptămânal
sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei.
Numărul 1 Leu

Ziua Misiunilor

„Mergând învățați toate popoarele” ... (Mat. 28. 19).

In anul acesta se va ținea ziua misionară în întreaga lume creștină, Duminică în 20 Octombrie.

Mântuitorul și-a întemeiat Biserica sa cu un scop bine precizat. Să ducă la mântuire toate popoarele lumii. Dumnezeuescul Intemeietor al creștinismului a fost primul și cel mai mare misionar. Apostolii au continuat cu zel neobosit această operă. Au dat lovitura de moarte păgânismului, pecetluind cu viața lor temelia creștinătății. Biserica credincioasă misiunii dumnezeiești, a continuat cu succes convertirea păgânilor. Inceștinarea Europei a costat-o multă durere și osteneală, multe legiuni de martiri. Fără misionarismul ei n'ar exista astăzi o cultură în lume. S'ar fi prăbușit odată cu căderea lumii vechi.

Apostolatul acesta îl duce Biserica și azi mai departe la toate semințele sălbatice, în toate colțurile lumii unde există un suflet omenesc. Din ghețurile polului nordic, din Alasca și Groenlanda cu ierni veșnice, până în centrul Africei. Prin India, China și Australia, în toate insulele cele mai sălbatice ale Papuașilor, misionarul străbate cu greutate și nespuse de mari pericole pentru a întemeia și aici împărăția lui Dumnezeu. Câți dintre ei au fost uciși de furia localnicilor, alții din partea stăpânirii dușmănoase, care orbită de răutate nu înțelegea o religie, care numai bine avea să le aducă. Pe câți nu i-au ucis canibalii (sălbatici mănăcători de oameni), sau fiarele groaznice ale pădurilor tropicale. Cu toate acestea, spiritul apostolatului eroic nu scade, ci crește tot mai mult. În fiecare an pleacă legiuni întregi de misionari pentru a lua în stăpânire aceste suflete uitate de lume. A trăi o viață întreagă în astfel de împrejurări, amenințat în continuu de moarte, în mijlocul tuturor lipsurilor, să îndreptezi aceste suflete pierdute cu totul, este lucrul cel mai eroic.

Biserica prin rugăciune cerșește harul divin asupra misiunilor, căci mântuirea sufletelor nu se poate face fără Dumnezeu.

Putem și trebuie să devenim fiecare un apostol. Cei chemați la viața eroică își vor lua sarcina convertirii păgânilor. Cei slabi și săraci, prin apostolatul rugăciunii ajută nespuse de mult misiunile. Cei bogați sunt obligați la apostolatul faptei prin milostenie. Dacă e lucru bun a ajuta pe cel sărac în mizerie, cel mai înalt și mai dumnezeesc lucru este tocmai a ajuta aducerea sufletelor la mântuire.

Dacă misionarii își aduc cu bucurie jertfa vieții, ar fi mult a jertfi ceva din prisosul avuției noastre pentru Dumnezeu, și lăfșirea împărăției lui?

Din viața misionarilor.

Cum este viața misionarilor? — Iată ce scrie preotul Royan din Madagascar. (Scriem prescurtat). Păr. misionar se întoarce dela congresul ce se ține în fiecare an în centrul misiunii. Aici a primit și el ceva lucruri pentru bisericile sale. După un drum obositor de câteva sute de kilometri, în căldura nesuferită a ținutului, în tovărășia unui catâr slab și a unui băiat, ajunge la una din comunitățile de creștini de sub păstorirea sa. După ce descalcă, intră în bordeiul, care îi ține loc de casă parohială și își așează lucrurile aduse. În bordeiu vedem pe pereți câteva icoane vechi, câteva cărți unse de prea multă întrebuințare, cutii cu lucruri diferite ca unelte, vase de bucătărie, sticle cu medicamente. De aici misionarul trece în biserică alăturată, formată din patru pereți de lut și acoperită cu paie. În fund un altar de lemn. Două sticle de mărimi diferite țin loc la sfeșnice și în ele se găsesc două lumânări. Însă și aici se găsește pe altar Isus, *Regele regilor*. Misionarul se prosternă adânc în fața Sfintei Euharistii și se roagă ca un inger din cer. Afară îl așteaptă multă lume. „Toți vreau să-i sărut mână și să-i zică bine-ai venit”. Apoi îl întreabă de peripețiile călătoriei. Sunt fericiți că s'a reîntors sănătos. Își ia cina formată dintr'o strachină de oraz cu un păhar de apă. Merge să se odihnească. Încă de cu noapte aude afară tușind și vorbind. Sunt credincioșii veniți din satele vecine. Părintele se scoală, deși e abea ora 3 după miezul nopții. Biserica se deschide și începe spovada care ține până la ora 10 când începe Sf. liturghie. Toată lumea cântă cu atâta evlavie, încât misionarului i-se umple sufletul de dragoste văzând cum îl iubesc acești oameni simpli pe Isus. Se ține o predică lungă, îi îm-

părtășește, îi învață catehismul, cunună botează, învață un nou cântec bisericesc și în urmă se întreține cu fiecare aparte, dându-le sfaturi bune și cuvinte de mângâiere. După ce se odihnește 2-3 zile, pleacă în altă comunitate religioasă, care se găsește cam la 60—80 kilometri depărtare.

Fiecare misionar are cam 3000—4000 de credincioși împărțiți în 20-40 comunități. În afară că el are datoria, ca prin învățăturile sale, să păstreze credința în cei convertiți, mai trebuie să convertească și pe alți. Sunt misionari în vârstă de 70-80 de ani cari de 40-50 de ani fac acest lucru. Și ajutorul primit este așa de mic. Primesc doar 135 franci (945 Lei) pe lună. Din aceștia trebuie să plătească leafă la 6 profesori și 17 catiheți, așa că ceea ce se cuvine fiecărui, nu e mai mult de 5 franci (35 Lei) pe lună. Așa fac apostolat misionarii, în via Domnului.

Este interesantă descrierea făcută cu ocazia împlinirii a 25 ani de preoție a episcopului de pe insula Gayaba. „Catedrala, un șopron acoperit cu tablă, era numai verdeață, stegulețe și pânze în loc de covoare. Un arc triumfal din palmieri la ușă. Pe altar multe lumânări și pentru slujit 11 ministranți îmbrăcați în roșu cu fața de bronz și cu picioarele goale. Credincioșii? Copii goi pe jumătate, tineri cu cercei de sârmă în urechi, bărbați cu podoabe sălbatice. Începând serviciul divin corul de copii a cântat fugerește, la mijlocul slujbei s'au împărțit cu toții pentru păstorul lor.

Ceea ce s'a făcut e un indemn pentru misionar dar și un spin la inimă din cauza lipsei de mijloace și de personal. Mizeria și murdăria îi face respingători pe acești sălbatici, caracterul lor nepăsător pe acești pune la încercare chiar și răbdarea cea

mai tare. Alte greutăți sunt, deosebirea cea mare a limbilor acestor triburi care se învață greu fără cărți, clima caldă și moleșitoare, ploile dese și grele, lipsa de căi de comunicație, depărtarea satelor și pădurile neumblate etc. Inșă misionarul merge înainte cu puteri întărite în acela care a zis, »*Iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacurilor*«.

Organizarea misionarismului catolic.

Misiunile catolice sunt conduse de Congregațiunea propagandei pentru răspândirea credinței „Propaganda Fide”. Ea a fost întemeiată de Papa Grigorie XIII. În fruntea acestei instituțiuni stă un cardinal, care împreună cu încă 19 cardinali, mai mulți episcopi, prelați, misionari bătrâni și preoți distinși, se adună lunar odată pentru discutarea chestiunilor mai însemnate. Hotărârile luate sunt prezentate Sf. Părinte pentru aprobare.

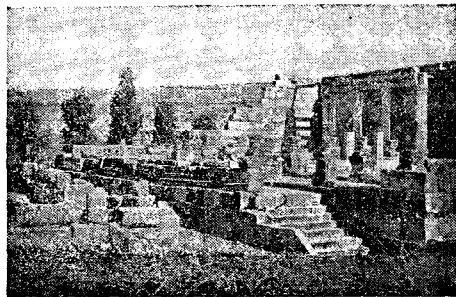
Toate teritoriile unde funcționează preoți misionari se împart în : *misiuni, prefecturi apostolice și vicariate apostolice*. Misiunile care se pot susține dela sine, fără ca să necesite ajutorul altor misiuni, devin prefecturi apostolice. În fruntea lor se găsește câte un preot cu titlul de prefect apostolic. Dacă o prefectură are o dezvoltare frumoasă, devine vicariat apostolic. În fruntea lui se găsește un episcop titular numit vicar apostolic. Dacă vicariatul progresează bine, înmulțindu-se catolicii, Sf. Scaun îi dă ierarhie proprie, ieșind de sub puterea Congregațiunii fiind condus numai de un episcop.

Din Locurile Sfinte.

Capernaumul.

La țărmul apusean, al lacului Tiberiadei este satul *Tel-Hum* în mijlocul unei mari grămezi de ruine. rămasă din vechiul Capernaum. Acest sat este după Ierusalim, cel mai bogat în amintiri evanghelice. Cea mai mare parte a vieții Mântuitorului din vremea celor trei ani de predicare a împărăției lui Dumnezeu, se petrece în preajma lacului Tiberiadei. Capernaumul fiind centrul cel mai însemnat.

Se văd și azi ruinele vechii sinagoge, mai ales lespezile grele din padiment, unde Domnul Christos predica mulțimei, însetată de viață sufletească. În fiecare Sâmbătă Mântuitorul talmăcia Scripturile, nu cu vorbe goale ca și cărturarii, ci cu puterea dumnezeiască ce străbate în adâncul inimilor. În această sinagogă Isus a făcut o mulțime de minuni.

Vederea de azi a ruinelor Sinagogii vechi din Capernaum.

În orașelul acesta sutașul păgân, dar cu suflet mai bun ca atâția din neamul ales, a mărturisit atotputernicia lui Isus. Aici înviază pe fiica lui Iair mai marele sinagogii. Aici vindecă prin minune o mulțime de leproși, orbi, slăbănogi, îndrăciți și tot felul de neputincioși. Din apropierea acestui oraș, Isus și-a chemat pe apostoli, pe unii ca pescari de pe lac, iar pe Sf. Mateiu dela vama din Capernaum.

Dar și locuitorii de aici, mai puțin împietriți decât fariseii Ierusalimului, totuși nu prea mulți urmează pe Isus. Datinile rele de mulți ani petrecuți în păcat, uscăciunea sufletească unită cu lenea și nepăsarea orientală, au împiedecat rodirea cuvântului sfânt în inimi. Mântuitorul văzând aceasta, rosti înfricoșatele blesteme. „Tu Capernaume care te-ai înălțat până la cer, până la iad te vei pogori”. Se pot vedea astăzi urmele acestui blestem înspăimântător. Azi e un sat sărăcăcios de câțiva păstori și negustori ce își duc mizeria de pe o zi pe alta. În mijlocul ruinelor de odinioară, se înalță frumoasa mănăstire franciscană, nu de mult zidită. Capernaumul de azi cu tristețea lui, este o minunăție icoană a sufletului omenesc, rătăcind pe căile păcatului, urmărit de blestemul lui Dumnezeu.

Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugurilor diavolului. (Efeseni 6, 11).

Progresul catolicismului între păgâni.

Pe pământ locuiesc peste 1800 milioane de oameni. Dintre aceștia abia 800 milioane sunt creștini. Dintre creștini aproape jumătate nu cîntesc cum se cuvine pe Dumnezeu și nu au cunoștință dreaptă despre Hristos și Biserica sa. Astăzi muncesc între păgâni zeci de mii de preoți misionari, ajutați de călugări și călugărițe, învățători și cateheți în număr de peste 140.000 persoane. În Asia sunt 145 seminarii (școală în care se învață amănunțit religia, pentru a deveni preot sau misionar) cu aproape 6000 seminaristi. În Africa sunt 64 seminarii cu 23.000 seminaristi.

În China numărul catolicilor este de 2.703.486 suflete. Chinezii păgâni însă sunt de 180 ori mai mulți. Catolicii au în China 3979 școli primare și secundare. Universitatea catolică din Peking are 950 studenți. Biserica catolică din China în cele 392 orfelinate îngrijește peste 24.000 de copii iar în cele 777 spitale ale Bisericii au p.imit îngrijire medicală și ajutoare 7.791.000 de suflete.

În Africa răsăriteană în anul trecut misionarii au creștinat 196.906 botezându-i și au în școala catecumenilor peste un milion de suflete pe cari le pregătesc (4 ani) ca să poată fi creștini. Aici lucrează 674 preoți și 780 călugări și călugărițe.

Progrese mari fac misionarii catolici în Africa Apuseană, Oceania, India, Japonia etc. Din lipsă de loc, de data aceasta nu mai putem publica amănunte.

„Isuse, Mântuitorul nostru, adu-ți aminte de mireasa Inimii Tale, Biserica Ta, și o păzește pe ea în pace și unire și o apără de toate uneltirile vrăjmașe și fă să vină la jugul ei cel blând toate popoarele, ca toți să fie o turmă și un păstor: rugămu-ne Ție, auzi-ne și te îndură spre noi“.

Icoana vie a Sfintei Fecioare.

O fată tânără intră în mănăstire și și alege numele de Roza (Trandafir). Vreau să seamăn sfintei Maice a lui Isus, pe care am iubit-o totdeauna cu gingășie“, spunea dânsa. Biserica o numește: „Trandafir tainic“, fiindcă inima ei ca un trandafir răspândește parfumul tuturor virtuților desăvârșite ce le-a avut. Acest nume îmi va aminti neîncetat că trebuie să merg pe urmele unei mame atât de sfinte, și să copiez virtuțile ei. În fiecare

zi voi medita vr'o virtute a ei și voi face din ea regula purtării mele. Înainte de a începe ceva mă voi întreba: ce a făcut Maria în această împrejurare, sau ce ar face ea în locul meu. Urmând așa mereu, această călugăriță tânără a copiat atât de bine viața Sfintei Fecioare, încât ajunse repede ca însăși un model pentru celelalte călugărițe, cari toate o numeau *Sfânta Roza*. Ea muri la vârsta de 53 ani. După ce și-a dat ultima suflare, fața ei, printr'o minune adevărată, primi înfățișarea frumoasă a unui trandafir înflorit. Dumnezeu a arătat prin minune, frumoasele virtuți ale sufletului ei

Dor după Isus.

*Vino Isuse în inima mea,
Vino iubirea mea scumpă;
Adă cu Tine și dragostea Ta,
Iar pe Satana-l alungă.*

*Domnul meu dulce și îndurător
Sufletul meu Te dorește,
Pieptul meu astăzi arde de dor,
Și tot la Tin' se gândește.*

*Tu ești cu mine, aici ești acum,
Aici ești aproape de mine;
Puterile toate, toate le-adun,
Să cuget numai în Tine.*

*Tu cel mai sfânt, Stăpânul meu drag,
Umple gândirea mea toată;
Inima, mintea la Tine m'atrag,
Și Maica Ta cea curată.*

*Aici ești, Te simt, cu drag Te doresc,
Dragostea Ta mă robește,
Uit de durere, păcatul strivesc
Inima mea Te iubește.*

*Cu tine Doamne ori unde voi fi
Eu nu mă tem de nimica,
Ci tot mai cu foc eu Te voi iubi
Și nu voi ști ce e frica.*

Cititorii »Clujului Creștin«, cari doresc a contribui pe lângă rugăciune și cu bani la succesul cât mai bun al misiunilor, să trimită la administrația acestor reviste (Cluj, Piața Cuza Vodă 7) până la data de 12 Noemvrie c., suma de bani ce se poate da pentru acest scop. Nu se disprețuiește nici o sumă. Bănușii mărunți ai văduvei sărace pot avea preț foarte mare. Valoarea acestor bani, Dumnezeu o socotește după inima cu care se dau.

Sumele încasate vor fi predate Episcopiei în 15 Noemvrie și se vor trimite la Roma pentru Misionari. »Clujul Creștin« va justifica orice bani încasați.